

Слово на доц. д-р Николай Марин на поклонението пред проф. д-р Милан Миланов в църквата „Св. Неделя“

Опечалено семейство!

Уважаеми Маргарита, Мирослав и Александър!

Изключително трудно е да се говори в такъв момент на непрежалима загуба на нашия преподавател, колега и близък приятел проф. д-р Милан Миланов!

Днес ние прекланяме глави пред един изключителен човек! Човек, който притежаваше, широк културен пласт и истинска съкровищница от познания в културата, изкуството, лингвистиката, правото, дипломатията и международните отношения.

Безспорен бе неговият авторитет на дипломат от кариерата, ръководител, преподавател и ярък представител на най-добрите примери за дипломатическа служба, постигнали високи успехи за България в Ню Йорк, Вашингтон и Париж. Многобройни са примерите, които изразяват качествата на проф. Миланов, но с признателност към неговите усилия и висока оценка за неговата работа е домакинството на България през 1985 г. на 23-та сесия на Генералната конференция на ЮНЕСКО – единствената, която се е състояла извън Париж. Това събитие е с международен характер и в София пристигат делегации от над сто държави.

Той бе човек, който умееше да води диалог и да уважава мнението на своя събеседник. Други два примера са създаването на предаването „Панорама“ и на Катедрата по Международно право и международни отношения в Благоевград.

С най-голямо удовлетворение той предаваше своето огромно познание, което бе пътешествие между държави, региони, традиции и култури, споделяйки го със своите студенти, докторанти и колеги.

За всички нас той ще бъде незабравим, ще остане вечно в нашата памет и в историята на Правно-историческия факултет на Югозападен университет „Неофит Рилски“ – Благоевград!

Светла да бъде паметта на проф. Миланов!